

ระเบียบกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยรถราชการทหาร

พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ของทางราชการทหารขึ้น จึง
วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยรถราชการทหาร พ.ศ.๒๕๒๕”
- ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการจัดรถยนต์นั่งประจำตำแหน่ง พ.ศ.๒๕๐๕
- ข้อ ๓ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
- ข้อ ๔ ระเบียบนี้ใช้สำหรับรถยนต์ปกติ ตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหารซึ่ง
ใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

๕.๑ "ส่วนราชการ" หมายถึง ส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม
กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ

๕.๒ "หัวหน้าส่วนราชการ" หมายถึง หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นนิติบุคคล
ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้
บัญชาการทหารอากาศ

๕.๓ "รถประจำตำแหน่ง" หมายถึง รถยนต์นั่งที่ส่วนราชการจัดให้แก่ผู้มีสิทธิ
ได้รับรถประจำตำแหน่งไว้ใช้ราชการเป็นประจำ

๕.๔ "รถส่วนกลาง" หมายถึง รถยนต์ในขบวนรักษาความปลอดภัยและถวาย
อารักขา ได้แก่ รถยนต์นั่ง รถยนต์ตรวจการณ์ และรถยนต์โดยสารขนาดเล็ก ซึ่งได้ทำความตกลงกับสำนัก
งบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว รวมทั้งรถที่จัดไว้เพื่อกิจการอื่นเป็นส่วนรวมของหน่วย ได้แก่
รถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่ง รถยนต์บรรทุก รถยนต์โดยสาร และรถเฉพาะการ ซึ่งจัดไว้สำหรับหน้าที่ใด
หน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะ และเรียกตามหน้าที่นั้น ๆ เช่น รถพยาบาล รถปืนจั่น รถน้ำมัน เป็นต้น

๕.๕ "รถรับรอง" หมายถึง รถยนต์ที่จัดไว้เป็นพาหนะรับรองบุคคลสำคัญ

๕.๖ "ผู้ขับรถ" หมายถึง เจ้าหน้าที่ขับรถทหาร ได้แก่ พลขับรถ และ
พนักงานขับรถ

๕.๗ "ผู้ควบคุมรถ" หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ไปกับรถเพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและควบคุมการใช้รถ

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง ได้แก่

๖.๑ นายทหารยศชั้นนายพลที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่เจ้ากรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป

๖.๒ นายทหารยศชั้นนายพล หรือนายทหารที่มีชั้นยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ซึ่งรับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษและนาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นรอง ผู้ช่วย และเสนาธิการหรือเทียบเท่าของผู้มีตำแหน่งตาม ๖.๑

๖.๓ นายทหารยศชั้นนายพลที่เทียบกับข้าราชการของส่วนราชการนอกกระทรวงกลาโหม ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ได้รับรถประจำตำแหน่ง

ข้อ ๗ รถส่วนกลางของหน่วย ให้มีได้ตามอัตราที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๘ รถรับรอง ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาตามความจำเป็น และเหมาะสม เพื่อกำหนดว่าหน่วยใดควรจะมีหรือไม่ จำนวนเท่าใด

หมวด ๒

การจัดหา

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์ทั่วไป

๙.๑ การจัดหารถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง และรถรับรองไว้ใช้ราชการให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ โดยยึดถือเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

๙.๑.๑ ราคาถูก

๙.๑.๒ สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงน้อย

๙.๑.๓ คงทนแข็งแรง

๙.๑.๔ ซ่อมบำรุงสะดวก

๙.๑.๕ สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งาน

๙.๑.๖ ไม่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี

๙.๒ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ ควรพิจารณาจัดหารถซึ่งผลิตหรือประกอบจากโรงงานภายในประเทศเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ยกเว้นรถที่ใช้ราชการในต่างประเทศ

๙.๓ ควรพิจารณาจัดหารถให้มีมาตรฐานเดียวกันกับรถที่มีใช้ราชการอยู่แล้ว เพื่อประหยัดและสะดวกในการซ่อมบำรุง

๙.๔ การจัดหารถประจำตำแหน่งให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง ให้จัดหาได้ไม่เกินตำแหน่งละ ๑ คัน ผู้ใดดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว

๘.๕ ผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งและไปดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งของรัฐวิสาหกิจด้วยนั้น ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งทางใดทางหนึ่งเพียงตำแหน่งเดียว

๘.๖ ในกรณีที่ได้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งดังกล่าวใน ๘.๔ หรือ ๘.๕ ให้ใช้รถประจำตำแหน่งนั้นไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๐ ขนาดและราคา รถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล และรถรับรองที่ส่วนราชการจะจัดหานั้น ต้องไม่เกินกว่าขนาดและราคามาตรฐานที่สำนักงบประมาณกำหนด

ในการดำเนินการจัดหานั้น ไม่ว่าจะจัดหาในกรณีใด ๆ ห้ามนำเงินนอกงบประมาณ หรือเงินอื่นใดมาสมทบ

ข้อ ๑๑ การจัดหาเพื่อทดแทน

๑๑.๑ รถประจำตำแหน่งซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเดิมได้

๑๑.๒ รถส่วนบุคคลซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเดิมได้ ยกเว้น รถยนต์ในขบวนรักษาความปลอดภัย และถวายอารักขา ซึ่งมีอายุการใช้งานมานานแล้ว ไม่น้อยกว่า ๓ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเดิมได้

๑๑.๓ รถรับรอง ไม่อยู่ในบังคับของระยะเวลาใช้งานดังกล่าว แต่ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๒ การจดทะเบียน การทำสมุดประวัติ และการทำเครื่องหมายพิเศษ

๑๒.๑ รถที่จัดหาด้วยเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ ตลอดจนรถที่ได้มาด้วยวิธีอื่น ๆ ให้ส่วนราชการดำเนินการขอจดทะเบียน ทำสมุดประวัติและทำเครื่องหมายพิเศษทุกคัน

๑๒.๒ การทำเครื่องหมายบอกนามหน่วยสังกัดของรถส่วนบุคคล ให้หน่วยที่รับผิดชอบในการแจกจ่ายเป็นผู้ดำเนินการ หลังจากที่ได้รับอนุมัติแผนการแจกจ่ายจากหัวหน้าส่วนราชการแล้ว

๑๒.๓ การจดทะเบียน การทำสมุดประวัติ และการทำเครื่องหมายพิเศษ ตลอดจนการทำเครื่องหมายบอกนามหน่วยสังกัด ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐

หมวด ๓

การแจกจ่าย

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์ในการแจกจ่าย

๑๓.๑ รถประจำตำแหน่ง จ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ ได้รับรถประจำตำแหน่ง โดยถือหลักเกณฑ์การแจกจ่ายดังนี้

๑๓.๑.๑ จ่ายให้แก่นายทหารยศชั้นนายพลที่ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่เจ้ากรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป

๑๓.๑.๒ จ่ายให้แก่นายทหารยศชั้นนายพล หรือนายทหารที่มีชั้นยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นรอง ผู้ช่วย และเสนาธิการหรือเทียบเท่าของผู้มีตำแหน่งตามข้อ ๑๓.๑.๑

๑๓.๑.๓ จ่ายให้แก่นายทหารยศชั้นนายพลที่เทียบเท่ากับข้าราชการของส่วนราชการนอกกระทรวงกลาโหม ซึ่ง คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ได้รับรถประจำตำแหน่ง

๑๓.๑.๔ ในกรณีที่รถประจำตำแหน่งมีไม่พอแจกจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิดังกล่าว ให้พิจารณาแจกจ่ายตามอาวุโส หรือตามที่หัวหน้าส่วนราชการเห็นสมควร

๑๓.๒ รถส่วนราชการ จ่ายให้แก่หน่วยที่มีอัตรา เพื่อใช้ราชการและงานสวัสดิการตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการกำหนด

๑๓.๓ รถรับรอง จ่ายให้แก่หน่วยที่มีอัตรา เพื่อใช้ในการรับรองตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๑๔ อำนาจในการอนุมัติแจกจ่าย รถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง และรถรับรอง ให้อยู่ในอำนาจของ หัวหน้าส่วนราชการ

ข้อ ๑๕ ขั้นตอนในการแจกจ่าย

๑๕.๑ การจ่ายขั้นต้น ให้จ่ายตามที่ได้ระบุไว้ในอัตราของหน่วย

๑๕.๒ การจ่ายทดแทน ให้จ่ายเพื่อทดแทนอัตราการจ่ายขั้นต้นเฉพาะในกรณีที่จำเป็น เช่น การปลดหรือการจำหน่าย การส่งคืน การโอน เป็นต้น

๑๕.๓ การจ่ายยืม ให้จ่ายตามความจำเป็นและเป็นการจ่ายชั่วคราว เพื่อปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๖ เอกสารในการจ่าย ให้เป็นไปตามแบบที่ส่วนราชการกำหนด

หมวด ๔

การเก็บรักษาและการใช้

ข้อ ๑๗. การเก็บรักษา

๑๗.๑ การเก็บรักษา รถประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับรถประจำตำแหน่ง

๑๗.๒ การเก็บรักษาวัสดุกลางและรถรับรอง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของหน่วยที่ได้รับรถนั้นมาอยู่ในความครอบครอง โดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยนั้น หากมีความจำเป็นจะนำรถไปเก็บที่อื่นเป็นครั้งคราว ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการนั้น

ข้อ ๑๘ การใช้

๑๘.๑ การใช้รถประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ที่ได้รับรถประจำตำแหน่งตามที่เห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม และให้ใช้รถนั้นไปได้จนกว่าพ้นจากตำแหน่ง

๑๘.๒ การใช้รถส่วนกลางและรถรับรอง ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของหน่วยตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๑๙ หน้าที่และความรับผิดชอบ

๑๙.๑ ผู้ขับรถ

๑๙.๑.๑ ต้องตรวจสภาพและปรนนิบัติบำรุง หรือซ่อมบำรุงป้องกันก่อนนำออกใช้งาน ขณะใช้งาน และหลังจากใช้งาน

๑๙.๑.๒ ต้องเลือกใช้เส้นทางตรง หรือเส้นทางที่ประหยัดที่สุด เพื่อเป็นการประหยัดเชื้อเพลิง

๑๙.๑.๓ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร และกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกโดยเคร่งครัด

๑๙.๑.๔ การปฏิบัติของผู้ขับรถเกี่ยวกับการบรรทุก การปฏิบัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้ในเวลาขับรถ การปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุและอื่น ๆ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐

๑๙.๒ ผู้ได้รับรถประจำตำแหน่ง

๑๙.๒.๑ ต้องควบคุมและกำกับดูแลให้ผู้ขับรถปฏิบัติตาม ๑๙.๑

๑๙.๒.๒ ต้องใช้และบำรุงรักษารถประจำตำแหน่งเสมือนหนึ่งเป็นรถของตนเอง

๑๙.๒.๓ ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่รถประจำตำแหน่ง

๑๙.๓ ผู้ควบคุมรถและผู้ใช้รถ

๑๙.๓.๑ ต้องตักเตือนผู้ขับรถให้ปฏิบัติตาม ๑๙.๑

๑๙.๓.๒ ต้องควบคุมการใช้รถให้เป็นไปตามกิจที่ระบุไว้ในคำขอหรือคำสั่ง

๑๙.๓.๓ ต้องรับผิดชอบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อมิให้เสียภารกิจ

ข้อ ๒๐. แบบพิมพ์การใช้รถ

๒๐.๑ ใบขออนุญาตใช้รถ ให้ส่วนราชการกำหนดแบบพิมพ์การขออนุญาตใช้รถขึ้นไว้อย่างน้อยให้มีข้อความตาม ผนวก ก. ทำระเบียบนี้

๒๐.๒ ใบแสดงรายการใช้รถ ให้ส่วนราชการกำหนดแบบพิมพ์ใบแสดงรายการใช้รถขึ้นไว้อย่างน้อยให้มีข้อความตาม ผนวก ข. ทำระเบียบนี้

๒๐.๓ บันทึกรการใช้รถประจำวันของหน่วย ให้ส่วนราชการกำหนดแบบพิมพ์บันทึกรการใช้ประจำวันของหน่วย ขึ้นไว้ อย่างน้อยให้มีข้อความตาม ผนวก ก. ทำระเบียบนี้

ข้อ ๒๑ การคืนรถ

๒๑.๑ ผู้ได้รับรถประจำตำแหน่ง ต้องคืนรถให้แก่หน่วยต้นสังกัดในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

๒๑.๑.๑ กรณีได้รับรถคันใหม่ ให้ส่งรถคันเดิมคืนทันที

๒๑.๑.๒ เมื่อพ้นจากตำแหน่งไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม ให้ส่งคืนรถทันที หากผู้ใดมีความจำเป็นไม่สามารถส่งรถคืนได้ทันที ก็ให้รายงานชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป แต่ต้องไม่เกิน ๖๐ วันนับจากวันพ้นตำแหน่ง

๒๑.๒ การเรียกรถคืน ให้หน่วยต้นสังกัดเป็นผู้ติดต่อผู้ที่ต้องคืนรถหรือทายาท พร้อมทั้งแจ้งวัน เวลา และ สถานที่ที่จะส่งคืนให้ทราบด้วย

๒๑.๓ การรับคืนรถประจำตำแหน่ง ให้หน่วยที่รับรถคืนแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตร ๓ นาย เป็นคณะกรรมการตรวจรับเพื่อทำการตรวจรับ แล้วรายงานผลการตรวจรับให้ผู้แต่งตั้งทราบโดยเร็ว หากรถนั้นชำรุดหรือเสียหายอันมิใช่เนื่องมาจากสภาพของรถ หรือการใช้งาน ให้ผู้ที่ได้รับรถรับผิดชอบในการซ่อมให้คงสภาพเดิม

หมวด ๕

การซ่อมบำรุง

ข้อ ๒๒ การซ่อมบำรุงรถ หมายถึง การกระทำใด ๆ เพื่อให้รถอยู่ในสภาพใช้งานได้หรือเพื่อให้รถที่ชำรุดกลับสู่สภาพใช้งานได้ ซึ่งรวมถึงการตรวจสภาพ การทดสอบ การบริการ การซ่อมแก้ไข การซ่อมใหญ่ การตัดแปลงและการซ่อมคืนสภาพ การซ่อมบำรุงรถ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ การปรนนิบัติบำรุง และการซ่อมบำรุงแก้ไข

๒๒.๑ การปรนนิบัติบำรุง หมายถึง การดูแลรักษาและการบริการโดยผู้ขับรถ และช่างซ่อมเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะรักษารถให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี โดยการตรวจ การค้นหา การแก้ไขสิ่งบกพร่องในทันทีที่ตรวจพบก่อนที่สิ่งบกพร่องจะเกิดขึ้น หรือก่อนที่จะชำรุดมากขึ้น

๒๒.๒ การซ่อมบำรุงแก้ไข หมายถึง การปฏิบัติการซ่อมบำรุงที่กระทำเพื่อให้รายการที่ชำรุดกลับคืนสภาพที่ใช้งานได้ดี

ข้อ ๒๓ การซ่อมบำรุงรถแบ่งความรับผิดชอบเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๒๓.๑ การซ่อมบำรุงระดับหน่วย เป็นการปรนนิบัติบำรุงซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยที่เป็นเจ้าของรถ หรือได้รับมอบรถไว้ใช้ราชการ การซ่อมบำรุงระดับนี้กระทำโดยผู้ขับรถและช่างซ่อมประจำหน่วยเจ้าของรถ ซึ่งประกอบด้วย การตรวจ การบริการ การหล่อลื่น การปรับแต่ง และการเปลี่ยนชิ้นส่วนและส่วนประกอบย่อย การซ่อมบำรุงระดับหน่วยให้กระทำตามคู่มือ หรือคำสั่ง หรือรายการที่อนุญาตให้กระทำได้

๒๓.๒ การซ่อมบำรุงระดับหน่วยสนับสนุนหรือระดับกลาง เป็นการซ่อมบำรุงแก้ไข ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยที่มีหน้าที่สนับสนุนแก่หน่วยที่ได้รับรถไว้ใช้ราชการ การซ่อมบำรุงระดับนี้ประกอบด้วย การซ่อมแก้ไข การเปลี่ยนชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ชำรุด หรือใช้งานไม่ได้ รวมทั้งการสร้างชิ้นส่วนที่จำเป็นที่ไม่อาจหาได้ และการช่วยเหลือทางเทคนิคแก่หน่วยที่ได้รับรถไว้ใช้ราชการ การซ่อมบำรุงระดับหน่วยสนับสนุนหรือระดับกลางนี้ ให้กระทำตามคู่มือหรือคำสั่งหรือรายการที่อนุญาตให้กระทำได้

๒๓.๓ การซ่อมบำรุงระดับโรงงาน เป็นการซ่อมบำรุงแก้ไขซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยซ่อมระดับคลังหรือโรงงานที่มีหน้าที่สนับสนุน การซ่อมบำรุงระดับนี้จะกระทำต่อรถที่ต้องซ่อมใหญ่หรือซ่อมสร้างอย่างสมบูรณ์แก่ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ ส่วนประกอบรอง และรถทั้งคัน รวมทั้งการตัดแปลง การทดสอบ การแก้ไขให้ใช้ได้ และการสนับสนุนการซ่อมบำรุงระดับต่ำกว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค

ข้อ ๒๔ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับรถประจำตำแหน่ง

๒๔.๑ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษารถนั้น ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้การได้เป็นอย่างดี และจะต้องถนอมรถนั้นเสมือนหนึ่งเป็นรถของตนเอง

๒๔.๒ ส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบในการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง แต่ในกรณีที่ช่างซ่อมบำรุงซึ่งได้มีการเปลี่ยนชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบที่เป็นของใหม่ก็ต้องใช้ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบนั้นไปไม่น้อยกว่า ๒ ปี เสียก่อน ทางราชการจึงจะเปลี่ยนชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบให้ใหม่อีกได้ ยกเว้นรายการที่สึกหรอหรือเสื่อมสภาพเร็วตามผนวก จ. เท่านั้น ที่จะเปลี่ยนได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ วิธีดำเนินการซ่อมบำรุงโดยหน่วยซ่อมบำรุงของทางราชการ

๒๕.๑ การซ่อมบำรุงระดับหน่วย

๒๕.๑.๑ ให้ผู้ขับรถและช่างซ่อมของหน่วยเจ้าของรถหรือได้รับมอบรถไว้ใช้ราชการทำการปรนนิบัติบำรุงตามที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้รถ คำสั่งหรือรายการที่กำหนดไว้ในผนวก ฉ. โดยเคร่งครัด

๒๕.๑.๒ ถ้าการชำรุดเกินระดับการซ่อมบำรุงที่อนุมัติให้หน่วยเจ้าของรถหรือได้รับมอบรถไว้ใช้ราชการดำเนินการเองได้ ก็ให้ขอรับการสนับสนุนด้านการซ่อมบำรุงจากหน่วยสนับสนุนที่กำหนด

๒๕.๒ การซ่อมบำรุงระดับหน่วยสนับสนุนหรือระดับกลาง

๒๕.๒.๑ เมื่อหน่วยสนับสนุนที่รับผิดชอบได้รับแจ้งการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยเจ้าของรถหรือได้รับมอบรถไว้ใช้ราชการ ก็ให้ทำความตกลงกับหน่วยขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับกำหนดเวลาส่งรถมาตรวจ เพื่อทำการตรวจสภาพรถและกำหนดรายการซ่อมเท่าที่จำเป็น โดยให้ใช้รายการที่กำหนดไว้ใน ผนวก ข. เป็นข้อมูลฐาน

๒๕.๒.๒ ดำเนินการซ่อมให้ตามรายการที่กำหนด เมื่อซ่อมเสร็จแล้วก็ให้แจ้งแก่หน่วยเจ้าของรถหรือได้รับมอบรถไว้ใช้ราชการได้ทราบเพื่อมารับรถคืนไป

๒๕.๒.๓ ในกรณีที่ตรวจพบว่ามีรายการซ่อมบำรุงบางรายการ หรือทั้งหมดเกินระดับการซ่อมบำรุงที่อนุมัติให้กระทำได้ตามผนวก ข. ก็ให้ส่งรถคันนั้นไปยังหน่วยซ่อมบำรุงระดับโรงงาน เพื่อขอรับการซ่อมในทุกรายการ

๒๕.๓ การซ่อมบำรุงระดับโรงงาน

๒๕.๓.๑ เมื่อหน่วยซ่อมระดับคลังหรือโรงงานที่รับผิดชอบได้รับแจ้งจากหน่วยขอรับการสนับสนุน ก็ให้ทำความตกลงกับหน่วยขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับกำหนดเวลาส่งรถมาตรวจ เพื่อทำการตรวจสภาพรถและกำหนดรายการซ่อมเท่าที่จำเป็น โดยให้ใช้รายการที่กำหนดไว้ใน ผนวก ข. เป็นข้อมูลฐาน

๒๕.๓.๒ ดำเนินการซ่อมให้ตามรายการที่กำหนดและให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในคู่มือหรือเอกสารแนะนำของผู้ผลิต

๒๕.๓.๓ ในการเตรียมการซ่อมประจำปี ให้หน่วยซ่อมระดับคลังหรือโรงงานวางแผนและทำกำหนดการรับรถที่จะส่งเข้ามาซ่อม พร้อมทั้งประมาณความต้องการงบประมาณไว้ล่วงหน้าตามที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๒๖ วิธีดำเนินการซ่อมบำรุงโดยการจ้างซ่อม

๒๖.๑ การจ้างซ่อมให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยรถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐

๒๖.๒ การจ้างซ่อมให้กระทำได้ในกรณีดังนี้

๒๖.๒.๑ รายการที่จะต้องซ่อมเกินขีดความสามารถของหน่วยซ่อม

๒๖.๒.๒ จำนวนรถที่จะต้องซ่อมมีมากเกินขีดความสามารถของหน่วยซ่อม จะทำการซ่อมได้ทันตามกำหนด

๒๖.๒.๓ ถ้าจะส่งมาซ่อมยังหน่วยซ่อมแล้วจะไม่เป็นการประหยัด

๒๖.๒.๔ การชำรุดเสียหายเกิดขึ้นในระหว่างการเดินทาง ซึ่งเห็นว่าการที่จะจัดเจ้าหน้าที่ซ่อมไปนำรถกลับเป็นการไม่ประหยัด หรือไม่เหมาะสม

๒๖.๒.๕ ส่วนราชการนั้นไม่มีหน่วยซ่อม

๒๖.๓ วิธีการจ้างซ่อมให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุที่บังคับใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๒๗ การบันทึกรายการซ่อมบำรุง

๒๗.๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบลงรายการซ่อม และจำนวนเงินค่าซ่อมแต่ละรายการของรถแต่ละคันในสมุดประวัติให้ถูกต้องตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

๒๗.๒ เมื่อผู้ใช้รถหรือหน่วยใช้รถส่งรถไปซ่อมยังหน่วยซ่อมใด ก็ให้ส่งสมุดประวัติรถนั้นไปด้วย เพื่อเจ้าหน้าที่ของหน่วยที่มีหน้าที่ซ่อมนั้นจะได้ลงหลักฐานตาม ๒๗.๑ ถ้าผู้ใช้รถหรือหน่วยใช้รถซ่อมเอง หรือส่งไปจ้างซ่อม ก็ให้ผู้ใช้รถหรือหน่วยใช้รถตามความเหมาะสมลงหลักฐานตามข้อ ๒๗.๑

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๘ การรายงานเมื่อรถเกิดอุบัติเหตุ

๒๘.๑ รถประจำตำแหน่ง เมื่อเกิดอุบัติเหตุและได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้ผู้ที่ได้รับรถประจำตำแหน่งรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีได้เป็นผู้ใช้รถเอง หรือไม่สามารถที่จะรายงานเองได้ ให้ผู้ขับรถรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ

๒๘.๒ รถส่วนกลางและรถรับรอง เมื่อเกิดอุบัติเหตุและได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ผู้ขับรถปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหมลง ๑ มี.ค.๕๐ โดยอนุโลม

๒๘.๓ การรายงาน ให้รายงานโดยใช้แบบพิมพ์ที่ส่วนราชการต้องกำหนดขึ้นตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๙ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเมื่อรถได้รับความเสียหาย

๒๙.๑ รถประจำตำแหน่ง ถ้าความเสียหายเกิดจากความผิดของบุคคลภายนอก ให้ผู้ที่ได้รับรถประจำตำแหน่งจากส่วนราชการ เป็นผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกในนามของส่วนราชการนั้น แต่ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ขับ ซึ่งมีใช้เป็นผู้ขับรถประจำตำแหน่งผู้ที่ได้รับรถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบในการซ่อมให้คงสภาพดีตามเดิม

๒๙.๒ รถส่วนกลางและรถรับรอง ถ้าความเสียหายเกิดจากความผิดของบุคคลภายนอก ให้หน่วยดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกในนามของส่วนราชการนั้น

๒๙.๓ ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง และรถรับรอง หากส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้รถคันนั้น ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังซ่อมรถคันนั้น โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อน

๒๕.๔ การดำเนินการเรียกรถยนต์ใหม่ทดแทนเมื่อรถได้รับความเสียหายให้ปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ด้วย

ข้อ ๓๐ การโอนการปลดรถของส่วนราชการ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐ และข้อบังคับทหารว่าด้วยการโอนพัสดุของราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๐

ข้อ ๓๑ การยกเว้นไม่ใช้เครื่องหมายนามหน่วยและเครื่องหมายพิเศษ

ส่วนราชการใดที่มีเหตุผล และความจำเป็นจะไม่ใช้เครื่องหมายนามหน่วย และเครื่องหมายพิเศษกับรถยนต์ปกติ ตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการใช้รถยนต์ทหาร ซึ่งใช้ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ลง ๑ มี.ค.๕๐ และประสงค์จะใช้ป้ายทะเบียนเช่นเดียวกับรถส่วนบุคคลทั่วไป ให้ขออนุมัติปลดกระทรวงกลาโหมเพื่อขอยกเว้นการใช้เครื่องหมายนามหน่วยและเครื่องหมายพิเศษได้เท่าที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง รถที่จะขอใช้ป้ายทะเบียนเช่นเดียวกับรถส่วนบุคคลได้จะต้องเข้าหลักเกณฑ์ ดังนี้

๓๑.๑ รถประจำตำแหน่ง

๓๑.๒ รถส่วนกลาง ซึ่งจัดไว้ใช้ในภารกิจราชการลับ การรักษาความปลอดภัย หรือปฏิบัติงานในพื้นที่ปฏิบัติการของผู้ก่อการร้าย

๓๑.๓ รถรับรอง

ส่วนราชการใดได้รับยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อของส่วนราชการ ให้ส่วนราชการนั้นรายงานให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๓๒ การเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิง

๓๒.๑ รถประจำตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับรถประจำตำแหน่งเป็นผู้จ่ายค่าเชื้อเพลิงเอง เว้นในกรณีที่รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งนอกเหนือไปจากหน้าที่ปกติประจำ หรือไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งต้องเดินทางไปเป็นระยะทางไกล และได้นำรถดังกล่าวไปใช้ ให้เบิกจ่ายเชื้อเพลิงหรือเบิกค่าเชื้อเพลิงได้

๓๒.๒ รถส่วนกลางและรถรับรอง ให้เบิกจ่ายเชื้อเพลิงหรือเบิกค่าเชื้อเพลิงได้ตามที่ตั้งงบประมาณไว้เพื่อกรณี

ข้อ ๓๓ ให้ส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ มีอำนาจออกระเบียบปลีกย่อยได้โดยไม่ขัดต่อระเบียบนี้

ข้อ ๓๔ ให้ปลดกระทรวงกลาโหม รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๓๕ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ หลักการและเหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบนี้ คือ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ของทางราชการทหารชั้นไว้ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๒๐๓/๓๔๓๐ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๕

ผนวก ก. (ใบขออนุญาตใช้รถ) ประกอบระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยรถราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๕

ใบขออนุญาตใช้รถ

ส่วนราชการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง

ขอใช้รถ (ชนิดรถ)

เพื่อไปราชการ

.....

.....

จำนวนคน สิ่งของหนักประมาณปริมาตร

ผู้ควบคุม (ยศ ชื่อ)ตำแหน่ง

โทรศัพท์รับที่ในวันที่เดือน

พ.ศ.เวลาถึงวันที่เดือนพ.ศ.

เวลา

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

หมายเหตุ ให้เสนอรายงานตามลำดับชั้นถึงผู้มีอำนาจอนุมัติ